

Nathaly Lerche Nowaks tale om skolesystemet ved Talefest

Taler

Nathaly Lerche Nowak
Gymnasieelev

Dato

30. september 2022

Sted

Skamlingsbanken

Hej Skamling.

Jeg vil sige det lige ud: Det nuværende skolesystem dræber håbet hos unge, og det er jeg et levende eksempel på.

Mit navn er Nathaly, og jeg går i 3.g på Munkensdam Gymnasium her i Kolding. De sidste 12 år af mit liv, har jeg været en del af det danske skolesystem. I starten tænkte jeg nok ikke videre over det, men allerede i 5. klasse, da jeg var blot 11 år gammel, var jeg svært påvirket af presset ovenfra. Hver dag, fra otte til kvart over to - Hjertebanken, rastløshed, rysten, svimmelhed - Bare for at række en finger i vejret. Og fremlæggelserne behøver vi vist ikke at snakke om - jeg tror I har fået fat i, hvad jeg prøver at sige. Jeg er produktet, af det karakterræs og den perfektionskultur, der har formet sig i det danske samfund. Jeg er en visnende blomst på en fugtig efterårsdag, ikke et blomsterskud, der gør klar til at blomstre.

I dag går jeg normalt i skole fra 8:00 til 15:00

Efter skole skal jeg enten på arbejde eller træne.

Efter aftensmad begynder jeg på lektierne, for der er ingen tid at spille. Afhængigt af, hvor mange moduler jeg skal have dagen efter, varer dette mellem 1,5 og 2 timer.

Derefter kan jeg enten vælge at gå i seng, så jeg kan få nok søvn til at være veludhvilet, og veloplagt nok til, at mine lærere ikke sænker mine karakterer. Ellers kan jeg fortsætte med de stakkevis af afleveringer, der ligger udover de

daglige lektier. Det er et evigt dilemma om, hvordan jeg bedst præsterer i skolen. Jeg tilsidesætter altid mine fysiske og sociale behov til fordel for en god præstation i skolen.

Jeg får gang på gang at vide af lærere og familie, at skolearbejdet nu engang er en central og vigtig del af gymnasiet, og at det derfor må være førsteprioritet.

De ældre generationer sidder i lædersofaen og ryster på hovedet ad Danmarks "udisciplinerede" og "dovne" fremtid, mens tusinder af unge som mig er på grænsen til at bryde sammen.

Vil I have, at jeg fortsætter med at holde mit niveau højt, og fuldstændig afskærer mit sociale liv inklusiv min familie og mine venner? Skal jeg droppe at tage i fitness, selvom det er det eneste, der holder mig meltalt stabil, eller skal jeg måske droppe fødselsdage, julefrokoster, aftensmad med bedsteforældrene og samtlige hyggeaftener med min familie, fordi skolen som sagt er min førsteprioritet?

Jeg ved godt, at der er læring i lektier, men udbyttet af, at fjerne eller mindske lektiemængden vil være langt højere. Lektierne gør mere skade end gavn. Det nedbryder lysten og motivationen hos de bedste elever - og får de, der har det sværest, til at droppe ud eller falde endnu mere bagud. Det er da i hvert fald ikke en god måde at få os hurtigt gennem skolesystemet på.

Derudover har vi brug for undervisning, der fokuserer på indlæring og ikke evnen til at klare sig godt til eksamen. Utallige undersøgelser viser, at effektiv indlæring handler om at gentage nye informationer oftere, så det kan sætte sig i langtidshukommelsen. Det nytter ikke noget at sætte os til at læse en tekst og skrive "noter" til det. Noter skal fungere som et middel til indlæring, men når alt vi gør, er at skrive af fra lærebøger og oplæg er udbyttet ikke det værd i forhold til det arbejde, der lægges i det. Lige nu ryger informationerne ind gennem det ene øre og direkte ud gennem det andet. Det er fuldkommen ulogisk at sende elever på læseferie blot uger før deres eksamen for at få dem til at tage alle informationerne ind på én gang. Det beviser udelukkende min teori om, at skolesystemet er indrettet til, at vi skal gå til eksamen og ikke til indlæring.

Gymnasieelevers hverdag er fyldt med krav og forventninger. Krav fra forældre, lærere, samfundet og ikke mindst os selv. Vi ønsker os en god uddannelse og et

godt liv og vi opfatter en studentereksamen men høje karakterer som nødvendige for at opnå dette.

Det piner mig at se adgangskvotienterne for dette års videregående uddannelser. Det er da de færreste, der kan være så kreative, innovative visionære, og som samtidig kan klare sig til perfektion på det boglige plan. Hvordan forventes det, at disse idérige sjæle, der har drømt om at designe samtidig, skal have et gennemsnit på 11,6 eller 11,8, for at kunne udleve disse drømme?

Allerede i 2019 lavede Uddannelses- og Forskningsministeriet en undersøgelse af optagelsessystemet, hvor resultaterne var slående, men desværre ikke overraskende: Flere og flere gymnasieelever vægter karakterer over læring og venner. Det går ud over fordybelsen, dannelsen og fællesskabet, tre essentielle dele af ungdomstiden. Vores klassekammerater er blevet vores klassekonkurrenter.

Nogle ville måske mene, at optagelsesprøver vil være en forkrævende ressource for vores samfund, og jeg vil da helt klart give dem ret i, at det både vil kræve flere penge og mere tid. Men jeg ser det ikke som en mulighed, at vi bliver ved med at lægge dette enorme pres på unge i form af karakterer.

Hvis samfundet ønsker at få unge hurtigere gennem skolesystemet og mindske mængden af gennemsnitlige sabbatår blandt unge, er det nødvendigt at lette karakterpresset, herunder karakterkravene. Samtidig stiger andelen af psykiatriske diagnoser hos unge eksplosivt. Det er en langt større ressource.

Vi tager imod hver kommentar, hver mening, hver formodning, hver vurdering, hver bemærkning, hver kritik, hver evaluering, hver karakter og hver bedømmelse. Og med det styrtdykker vores selvværd - som en synkende skude.

Til jer unge, der har det på samme måde som jeg, har jeg kun en ting at sige: Du er ikke alene. Vi er tusindvis, hvis ikke millioner af mennesker, der har det på samme måde. Det må vi ikke glemme. Husk nu at leve livet, og pas på dig selv.

Og til jer andre, vil jeg sige dette: Vi unge befinder os i en essentiel del af vores liv. Det er nu vi skal finde vores vej, så vores frø. Men lige nu er jeres pres, jeres krav langsomt ved at dræne en hel generation.

Jeg håber, at I har fået øjnene op for dette og aktivt hjælper med at nedbryde denne kultur og passe på denne generation. Giv os nu håbet tilbage.

Tak for jeres tid og god aften!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Talefest

Relateret

Hans Pihls tale om krigen i Ukraine ved Talefest
30. september 2022

Katarina Skøtt Jensens tale om ældrepleje ved Talefest
30. september 2022

Bertram Lus digt om venskab ved Talefest
30. september 2022

Kristian Lutros tale om homofobi ved Talefest
30. september 2022

Laura Høtbjerg Niensens tale om pres ved Talefest
30. september 2022

Camilla Carstensens tale om håb ved Talefest
30. september 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nathaly-lerche-nowaks-tale-om-skolesystemet-ved-talefest-2022>